

Beste bezoeker.

Welkom op de site van het Rood Klooster.

Ik ben Hugo, en ik kom uit het verleden terug om samen met jullie op een kleine ontdekkingstocht te gaan binnen en buiten de muren van deze priorij. Ik ben geboren in Gent in de 15de eeuw. Ik heb mijn laatste levensjaren hier in het Rood Klooster doorgebracht. Ik heb mij hier ook nog kunnen wijden aan mijn passie, het schilderen van religieuze taferelen, maar ik wou vooral tot rust komen.

De wandeling waarop ik samen met jullie op ontdekking ga, brengt jullie hopelijk evenveel verwondering bij als dat bij mij het geval is. Let wel, het is meer dan 500 jaar geleden dat ik hier voor het laatst rondgelopen heb.

Laten we onze (her)ontdekking starten aan de fontein. Deze wordt op natuurlijke wijze gevoed met bronwater. Van hieruit lopen we in zuidwestelijke richting, langs de boomgaard en de groentetuin. Je kijkt nu uit op de vleugel van het vroegere klooster die in de steigers staat. De kerk vlak ernaast is verdwenen maar de fundamenteën zijn nog herkenbaar als je erover heen stapt.

Op de hoek van deze kloostervleugel kan je een gedenksteen ontwaren (tussen de steigers door) ter ere van mezelf.

1. Kan je mijn volledige naam ontwaren?

.....

Ja, ik hoor thuis in het rijtje van de groten der aarde in de schilderkunst. Ik word in één adem genoemd met Van Eyck, Memling, van der Weyden en Bouts.

“Dood van een maagd”
± 1478, Hugo.....

Genoeg gepocht nu. Laten we wat verder lopen in de richting van de poort in de kloostermuur. Aan de linkerkant passeren we de pittoreske Molenaarswoning. Hier zal de Stichting Zoniënwood ondergebracht worden eens het huis gerenoveerd is. Hoor je het klateren van het water van de Roodkloosterbeek? Kijk eens over het muurtje. Zie je de glanzend groene langwerpige bladeren die in rozetten aan de rand van het water groeien? Wat een lust voor het oog. Ken je deze plant? Hij doet zijn naam eer aan door zijn uiterlijk.

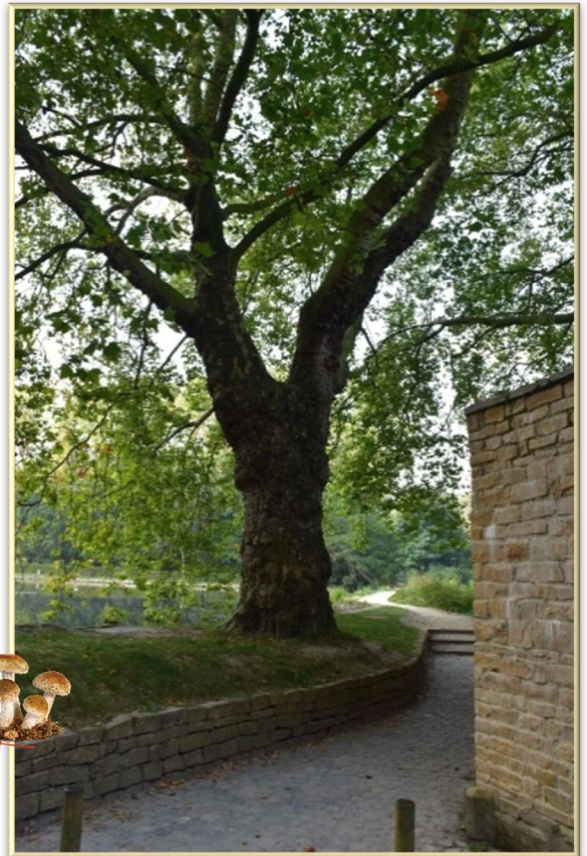
2. Is dit:

- lamsoor
- tongvaren
- beenbreek
- wijfjesvaren

We lopen de poort door de muur en zien de spiegeling van één van de vijvers van het klooster. Je botst haast tegen een merkwaardige boom aan, althans voor mij. Deze boomsoort stond hier 500 jaar geleden nog niet toen ik, Hugo hier mijmerend passeerde. Hij is pas 300 jaar na mijn geboorte in onze contreien geïntroduceerd en is een algemene park- en laanboom geworden. Zijn schors schilfert af en zijn bladeren lijken op die van een esdoorn.

3. Welke boom zou dit kunnen zijn?

- Noorse esdoorn
- paardenkastanje
- plataan
- tamme kastanje

We houden links aan en lopen langs de vijver. Er wordt hier met hengels gevist. Voor mijn confraters was de viskweek bittere ernst. Welke vissoort stond er toen op ons menu en kan je hier nu nog als grote vissen zien rondzwemmen?

4. Je zou het misschien ook aan een visser kunnen vragen aan de rand van deze vijver.

- snoek
- baars
- karper
- snoekbaars

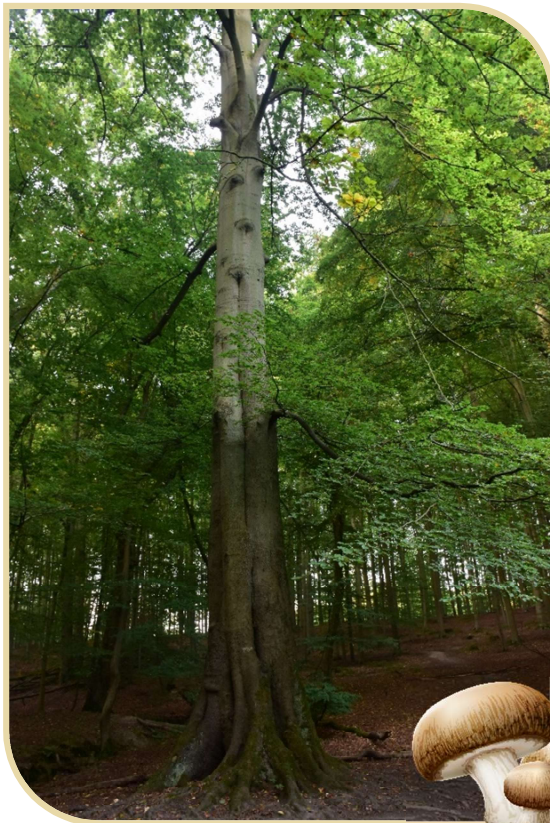
We komen aan een kruispunt en zien een volgende waterpartij met vlonder. Laten we even halt houden op dit uitkijkpunt. Met wat geluk kan je hier heel wat watervogels observeren: wilde eenden, kuifeenden, aalscholvers, misschien zie of hoor je wel een ijsvogel passeren. We voeren de eenden niet want anders verstoren we het natuurlijk evenwicht. Kijken mag, voeren niet.

Lopen we verder tussen de twee watervlakken door? We treffen hier een wat lui liggende meerstammige boom aan. Hij ziet er nochtans gespierd uit. Charmant niet?

5. Welke boomsoort is dit?

- haagbeuk
- linde
- beuk
- zwarte els

We kuieren verder en slaan links af om langs de zuidelijke oever van deze vijver onder de bomen onze weg te vervolgen. We houden steeds links aan en komen op een smaller voetpad terecht. Geniet van het spel van licht en donker met de spiegel van het wateroppervlak op onze linkerkant. Na enkele honderden meters komen we bij een dikke boom aan de rechterkant van het pad. Deze boomsoort stond in de tijd van mijn confraters ook al in het Zoniënwoud.

6. Welke boomsoort is dit?

- linde
- haagbeuk
- wilg
- beuk

Mijn confraters hielden meer van de eik dan van de beuk. Eikels waren goed varkensvoer, het eikenhout is duurzaam en sterk en de eiken laten veel meer licht door waardoor er voor de koeien ook nog iets kon groeien op de bodem. De boomsoort die je hier aanschouwt is door de Oostenrijkers in de tweede helft van de 18de eeuw op grote schaal in het woud aangeplant om zo snel mogelijk veel (brand)hout te produceren voor de stad Brussel die zich sterk begon te ontwikkelen.

We buigen nu af naar links en lopen door het moerassige gedeelte om straks op de noordelijke oever van de vijver onze weg te vervolgen. Kijk eens welke mooie frisgroene, harige planten hier groeien. Ze horen thuis in kalkrijke bronbossen zoals hier.

7. Deze planten groeiden reeds ten tijde van de dinosauriërs toen er nog geen sprake was van bloemplanten. Het gaat om

- borstelkrans
- reuzenpaardestaart
- lisdodde
- riet

Inspiratie genoeg voor een realistisch schilder als ik, niet waar? We komen nu op de noordelijke oever van het moeras en de vijver. Kijk eens naar het contrast tussen links en rechts: aan onze linkerhand hebben we moeras en water, aan onze rechterkant een steile droge helling. Kijk eens naar de wortels van deze beuk...

We komen aan het einde van onze wandeling. Als jullie willen kunnen jullie nog het eikenbos verkennen bovenop het plateau. Neem dan straks het pad rechts naar boven. Hier kan je in het voorjaar genieten van tapijten voorjaarsbloeiers zoals bosanemonen en boshyacinten. Ik hoop alvast dat jullie ervan genoten hebben. Kom zeker nog eens terug want er valt nog zoveel meer te ontdekken in het Zoniënwoud.

Groetjes

Hugo

